

XI. Na Bože Cžěto a na najswjeczišchu wutrobu.

D Žězusa wutroba, najrjeišcha pycha njebieska, ty wschomu swětej pscheluba, a radošč za wschě stworjenja: ty z modlenjom budž cžescžena a do wěcznosće khwalena.

2. Hdyž džiwa ja so njebiesa na twoju bójstu majestoscž, we tebi zemja spoznawa wschěch póccžiwoscžow dospołnosć: budž pschiklad, budž nam podpjera we swjatoscženju žiwjenja.

3. Ty napjelnjena z luboscžu sy z njebies luboscž pschinjeska, we styskny m smjertnym bėdženju so za naš smjerczi podała: o žórko swjatej' luboscže, naš lubuj hacž do wěcznosće.

4. Wschěch hnadow Božich

žórko sy a wumozenjo skutkuješch, we tysznosći a we nuzy ze swojej mocu wofschewješch: našch trósch a našcha nadžija sy, Žězusa wutroba.

5. Ty pschekłota sy z hlebiju, o wutroba najswjeczišcha. Zo w tebi skódcy wotpocznu, kiž w tebi bydło pytaja: sy w smjerczi sthow najwěsczišchi, a ze zemje pucž k z bóžnosći.

6. We tebi dha so zradujmy, cže scžěhujmy we lubosczi, a z modlenjom cže cžescžujmy we swojej zemskej nizkosći: zo něhdy w z bóžnym žiwjenju cži khwalbu damy njesmjertnu.

(Pschisp. Druhe hl. pod A. VII. k cžesczi najswj. sakramenta.)

XII. Na fermušchu.

Ta cyrkej je tón Boži dom; Bóh chce naš tudy skyshecž, hdyž hódnje b'džemy skuzicžjom' a ponižnje joh' proshecž. Tu na zemi je tón mój trón; tón wuzwolił sym sebi: tak džesche Bóh k tom' Salomon; tak praji mi a tebi.

2. Tu we tym swojim templu ma Bóh hotowe wschě

radny. Shtóž jomu tu so spodoba, tón ma so nadžecž hnady. Hdyž my so k njomu wołamy we našchich wobcžěžnosćach, dha pomoc dóstacž budžemy w tych našchich naležnosćach.

3. Precž ze wschej swětnej cžescžu, precž, shtož je wot pohóršch'wanja, Bóh njecha